

PŘÍPAD S HEJKALEM

Karel Čapek

„Tomu už je taky hezkých pár let, co v lese na Krákorce se zdržoval Hejkal. To víte, to je jedno z nejprotivnějších strašidel, co vůbec kdy bývaly. Jde člověk v noci lesem a najednou to za ním zahejká, zaříčí, zaúpí, zakvílí, zavyje nebo se tak hrozně zachechtá. To se rozumí, člověk se vyděší na smrt, taková hrůze na něj padne, a on běží, pádí, utíká, div duši strachem nevytrosí.“

To teda dělá Hejkal a tuhle neplechu tropil na Krákorce léta letoucí, že se lidé báli tam za tmy jít.

A jednou vám ke mně přijde do ordinace takový divný človíček, samá huba, papuli má od ucha k uchu a krk ovázaný nějakým hadrem, a sýpe, chrchlá, chrčí, skřehotá, chrochtá a chraptí, že mu není slova rozumět.

„Tak co vám je?“ povídám.

„Pane doktore,“ sípal ten chlapík, „já jsem pěkně prosím,ňáko ochrapštěl.“

„To vidím, jářku, a kterýpak vy jste?“

Pacient se drobet ošíval a pak vyhrkl: „Já jsem, prosím, ten jistý Hejkal z hory Krákorky.“

„Aha“, povídám, „tak vy jste ten kujón, ten sakrament jeden, co straší v lese lidi? A holenu, to vám patří, že jste ztratil hlas! Bodejť, já vám budu léčit vaši láry a fáryngitidu neboli hatar krtanu, chci říct katar hrtanu, abyste zase mohl po lese hejkat a nahánět lidem psotník! Ne ne, jen si s pámembohem chrapťte a sípejte, aspoň bude od vás pokoj!“

A tu vám ten Hejkal začal s prosíkem: „Proboha vás prosím, pane doktore, vyhojte mě z toho chrapotu, já už budu dělat dobrotu, nebudu lidi strašit.“

„To vám tedy radím,“ řekl jsem. „Vy jste se při tom strašení překřikl, a proto jste ztratil hlas, víme? Milý brachu, strašit v lese, to pro vás není; v lese je chladno a vlhko a vy máte drobet choulostivé dýchací cesty. Nevím, nevím; snad by se ten váš katar dal vyhojit, ale to byste musel nadobro nechat strašení a odstěhovat se někam daleko od lesů; jináč vás neuzdraví nikdo.“

Ten Hejkal se zasmušil a drbal se za uchem: „To je těžká věc, milostpane, čím já se budu živit, když nechám strašení? Dyt' já nic jiného neumím než hejkat a řvát, totiž pokud jsem při hlase.“

„Ale človíčku,“ povídám mu, „s takovým vzácným hlasovým orgánem, jako máte vy, bych šel k opeře za zpěváka, za trhovníka nebo za vyvolávaček cirkusu; vždyť s tím nádherným a mohutným hlasem je vás na venkov škoda, nemyslíte? V městě byste se možná uplatnil líp.“

„Taky si to někdy říkám,“ přiznal se hejkal. „No, já to zkusím se uchytit jinde, jen co zas budu při hlase.“

Tak já mu, páni, vymazal chrtán jódem, předepsal mu chlorkali a hypermangan na kloktání a užívat anginol a na krk si dávat obklady. Od té doby toho Hejkala nebylo na Krákorce slyšet; opravdu se přestěhoval a přestal strašit. Až po letech jsem se o něm doslechl znova, a sice z velkého města Hurdyburdy. Prý se tam dotyčný hejkal chytil politiky a řečnil na schůzích tak silným hlasem a s takovým úspěchem, že se stal poslancem a dobře se mu do nynějska vede.“

Práce s textem

1. Slova z rámečků pod textem přepiš správně do vět.

Hejkal

Hejkal je pohádková [redacted], která straší pocestné svým strašlivým voláním, řinčením, hejkáním či [redacted]. Patří k nejznámějším bytostem českých [redacted] a pohádek. Hejkal je chlupatý [redacted], který každého zaujme svýma [redacted] očima. Živí se larvami a brouky, nepohrdne ani [redacted], obzvláště mu chutnají malé žabky a rybky. Hejkal klade v lesích bludný [redacted] nebo bludný kámen – když ho pocestný překročí, stěží poté hledá [redacted] domů. Vypráví se, že nejmocnější Hejkalové prý [redacted] na [redacted].

KVÍLENÍM

PÁN

VAJÍČKEM

CESTU

PLZEŇSKU

POVĚSTÍ

BYTOST

ŽILI

SVÍTÍCÍMA

KOŘEN

2. Karel Čapek, krom Hejkala, sepsal ještě jedno velice známé dílo pro děti.

Z následujících pomíchaných písmen sestav název knihy.

ŠÁEAKDN	ČLII	OVTIŽ	NTĚETĚŠ

3. Vysvětli daná slova.

Kujón: _____

Chřtán: _____

Psotník: _____

Katar: _____

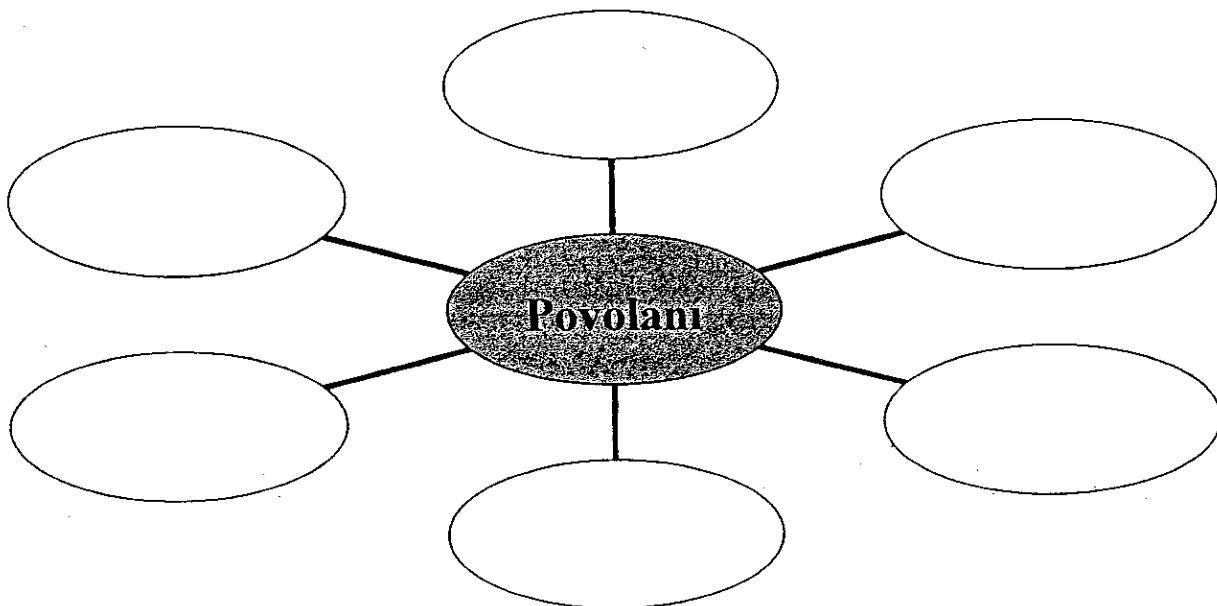
4. Seřad' věty podle děje pohádky. Očísluj je 1 – 12.

Když Hejkal zahejká, zaříčí, zaúpí, to se rozumí, že se člověk vyděší na smrt.	
„Tak co vám je?“ povídá doktor	
Hejkal to je jedno z nejprotivnějších strašidel všech dob.	
A tu vám ten Hejkal začal s prosíkem.	
Je tomu už hezkých pár let, co se v lese na Krákorce zdržoval Hejkal.	
Jednou do ordinace přišel takový divný človíček, samá pusa, papuli má od ucha k uchu a krk ovázaný nějakým hadrem, a sýpe, chrchlá, chřičí, skřehotá.	
„S takovým vzácným orgánem, jako máte vy, bych šel k opeře za zpěváka, za trhovníka nebo za vyvolávače k cirkusu,“ řekl doktor.	
„Tak vy jste ten kujón, ten sakrament jeden, co straší v lese lidi?“	
„Já už budu dělat dobroru, nebudu lidi strašit.“	
„Já jsem, prosím pěkně,ňáko ochraptěl.“	
„To vám taky radím,“ řekl doktor.	
Od té doby toho Hejkala nebylo na Krákorce slyšet.	

5. Rozlušti věty. Najdi je v textu a barevně je podtrhni.

6. Doplň, jakému dalšímu povolání se Hejkal mohl věnovat.

7. Nakresli, jak si představuješ, že Hejkal vypadá.

